

Christo duce,

INFRASCRIPTA THEMATA, DIE
MARTIS PROXIMO, DEFENDET D. GVILIELMVS SV-
lenius, artium liberalium Magister, & sacrae Theologiae
Baccalaureus formatus.

*P*ater Sacerdotium, in Ecclesia Catholica sunt, & Maiores, & Minores Ordines, quibus Hierarchicum Ecclesiae corpus suis numeris absoluitur, & ueluti gradibus quibusdam ad Sacerdotium ascenditur.

I.

II.

Sacerdotum munus est euangelizare, baptizare, uerum corpus & sanguinem Domini nostri Iesu Christi conficere, & administrare, peccata remittere, & cetera omnia grauiora Ecclesiae negotia, magna cum fide, & religione obire.

III.

Veruntamen si qui ex eorum albo, non euangelizant, non baptizant, non consecrant, non absoluunt, non ullam denique aliam functionem, uocationi suae consentaneam obeunt, non ideo desinunt esse sacerdotes.

IIII.

Etenim ut maxime, qui Laicus est, Sacerdos fieri queat, ut is tamen, qui semel Sacerdotio rite initiatus est, simpliciter denuo Laicus fiat, id omnino fieri non potest.

V.

Est autem Ordo non merus ritus eligendi uerbi Ministros, ut consingunt Sectarij, sed uere, & proprie Sacramentum, à Iesu Christo Domino nostro institutum, animam sanctificans, indelebilisque potestatis notam, quam Maiores imitati characterem appellamus, eidem imprimens.

VI.

Ordinis porro nomine non ipsam, quae per sacram Ordinationem confertur, potestatem, hoc loco accipimus: ea enim occulta est, & animo insidet, sed uerba & caeremonias exteriores, quibus eiusmodi facultas à ministro, in Ordinis candidatum transfunditur.

VII.

Vnctiones, sacri uestitus, & alia, id genus, nonnulla, quibus Ecclesia inter Ordinandum utitur, ita de Sacramenti huius ratione existunt, ut tamen non sit nullum, si omittantur. Peccant tamen grauissime, qui studio ea omittunt, uel contemnunt.

VIII.

Inter eos, qui Ordinum consociationem consequuntur, principem locum tenent Episcopi, proximum Presbyteri, postremum Ministri.

IX.

Ministros autem appellamus non eos solum, quos alij alio, hoc est, graeco uocabulo Diaconos uocant: uerum reliquos omnes, qui Sacerdotio subseruiunt: siue illi fuerint Diaconi proprie dicti, siue Acolyti, siue etiam Hypodiaconi.

X.

In horum omnium electione populi suffragium, ciuilibus Magistratus iudicium requiri potest, & nonnunquam etiam requisitum legitur, id tamen ut fiat haudquaquam necessarium est. Sufficit enim si singuli Maiorum suorum autoritate assumantur, & confirmantur, Episcopi quidem à Pontifice Maximo: reliqui uero inferiores à suis Ordinarijs.

XI.

Quod si qui Ecclesiastica autoritate contempta, tantummodo à populo, aut saeculari potestate uocati, ad diuina ministeria obeunda ascendunt, aut propria temeritate in ea sese ingerunt, ac intrudunt, hi omnes non pro legitimis Ecclesiae Ministris, sed pro furibus, & latronibus habendi sunt: ut qui aliunde, quam per ostium, in ouile Christi irreperint.

XII.

Negari non potest absque uisibili Sacerdotio Christianam Rempublicam diu incolumem consistere non posse, attamen multo fortassis satius fuerit, per paucos, aut omnino etiam nullos sacrorum Ministros habere, quam eiusmodi nequam, & impios, cuiusmodi hac tempestate quibusdam in locis Sacris praeficiuntur.

LAVS DEO.

Præsidebit C. T. D.

EXCVDEBAT VVEISENHORNIUS INGOLSTADII,
Anno M. D. LXIX.

INFERA SCRIPTA THEMATA DIE
 MARTIS PROXIMO, DEFENDET D. GAVILIVMVS SV-
 lenius, arctium liberalium Magister, & sacre Theologiae
 Baccalarius forimatus.

Christo ducet

57

I. Rector Sacrorum in Ecclesia Catholica sunt, & Maiores & Minores Ordines, quibus Ecclesiam Ecclesiae cor-
 pus suis membris absoluitur, & veluti gradibus quibusdam ad Sacrorum altitudinem ascedunt.
 II. Sacrorum munus est, evangelizare, baptizare, necnon corpus & sanguinem Domini nostri Iesu Christi consecrare, &
 administrare, peccata remittere, & cetera omnia gratulosa Ecclesiae negotia, magna cum fide, & religione obire.
 III. Nominanturque qui ex eorum alio, non evangelizant, non baptizant, non consecrant, non absolunt, non illam de qua est
 functionem, nec rationem suam constantem obant, non ideo dicitur esse sacerdos.
 IIII. Etiam ut videtur, qui Latine est, Sacrorum fieri debet, ut si tamen, qui semel Sacrorum ritibus initiatus est, simpliciter
 de quo Latine fiat, id omnino fieri non potest.
 N. Et autem Ordo non meretur ritibus eligendi verbi Minister, ut consequantur Sacramenta, sed uterque, & propriis Sacramentum
 a Iesu Christo Domino nostro institutum, animam sanctificant, indelebilem potestatem notam, quam Maiores imitari debent.
 Item appellamus, eadem imperant.
 NI. Ordinis potestatem nominat non ipsam, quae per sacrum Ordinationem confertur, potestatem, hoc loco accipimus: eamque ac-
 tualiter, & animo habere, solummodo & ceremonie exterioris, quibus eiusmodi Minister in Ordine constituitur
 ritum habere.

III. Inter eos, qui Ordinem consecrationem consequuntur, principalem locum tenent Episcopi, proximam Presbyteri, postre-
 mum Ministri.
 IX. Ministri autem appellamus non eos solum, quos alii alio, hoc est, exco-necatio Dico-nos vocant: necnon reliquos
 omnes, qui Sacrorum suscipiunt: sicut fuit in Dico-ni propriis de his, & ceteris, sicut etiam in Episcopis.
 X. In bonum omnium electione populi suffragium, civilis Magistratus iudicium requirit potestatem, & nonnullam etiam re-
 quirit legem, id tamen est, ut tunc quando necesse est, suffragium sit iudicium Magistratum auctoritate assu-
 unt, & confirmant, Episcopi quidem a Pontifice Maximo: reliqui vero inferiores a suis Ordinariis.
 XI. Quod si qui Ecclesiastica auctoritate contempta, tantummodo a populo, aut seculari potestate vocati, ad divina ministeria
 operantur, & cetera, aut propria temeritate in ea se ingerunt, ac intrudunt, hi omnes non pro legittimis Ecclesiae Ministris, sed
 pro usuris, & latronibus habendi sunt: ut qui aliunde, quam per os, in omni Ecclesia irreverunt.
 XII. Negari non potest, quod ipsi Sacrorum Christi in Republica in auctoritate consistere non possent, ut tamen non
 eo fortasse satis fuerit, per quos, aut omnino etiam nulli Sacrorum Ministri habere, quam cuiusmodi necesse est, im-
 perium habeat tempestive quibusdam in locis Sacris praesentibus.

EXCEDEBAT VISENHORNIUS INGOLSTADII
 Anno M. D. LXIX.
 LAVS DEO.
 Prescribit C. T. D.

A. 1569